

РЕШЕНИЕ

№ 83

гр. София, 07.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 10.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **8310** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. § 8 от ПЗР на АПК.

Образувано е по жалба на [фирма], представлявано от К. Х. Ч. и Е. Й. Б. срещу решение № РСЛ21-РД09-338 от 29.07.2021г. на кмета на Столична община, район „С.“, постановено по заявление вх. № РСЛ21-ГР94-2930/06.07.2021г.

Жалбоподателят твърди, че актът е незаконосъобразен, защото е постановен в нарушение на материалния закон- чл.106, ал.1, т.3 от ЗГР. Посочва че, съгласно чл.107, ал.1 от КЗ за установяване на фактите относно настъпило застрахователно събитие, застрахователят има право да получи съдействие от общината. С настъпването на смъртта на П. Г. Х. е настъпило застрахователното събитие и задължението на [фирма] да заплаща пожизнена пенсия на това лице е погасено. С факта на смъртта се е погасило и правото на ползване върху недвижимия имот, който застрахованото лице приживее е прехвърлило на застрахователя. Поради тези причини е възникнал правния интерес от установяване на наследниците на починалата, които да предадат на застрахователя фактическата власт върху имота, както и да освободят същия от намиращите се в него движими вещи.

В проведеното публично съдебно заседание на 10.12.2021г. жалбоподателят се представлява от адв. М. В.. По същество се претендира отказът да бъде отменен, съответно – преписката изпратена на ответника с указания за надлежно и законосъобразно произнасяне по искането. Направено е искане за възстановяване на разноските в процеса, които съгласно приложен списък по чл.80 ГПК възлизат на

стойност от 650.00 лева.

Ответникът- кмет на Столична община, район „С.“ в хода на висиящността на процеса се представлява от юрк. В. Д., който оспорва жалбата. Моли да бъде отхвърлена същата, като неоснователна и недоказана, като съдът се съобрази с доводите, изложени в писмено становище изх. № РСЛ21-ГР94-2930/5/19.08.2021г. Направено е искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София-град, като обсъди релевираните с жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК, намира за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е било образувано по повод подадено заявление вх. № РСЛ21-ГР94-2930/06.07.2021г. на [фирма] с искане да бъде издадено удостоверение за наследници на П. Г. Х. ЕГН [ЕГН].

Приложена е застрахователна полица № 21350006335, видно от която жалбоподателят се е задължил да заплаща на П. Г. Х., считано от 01.05.2008г. пожизнено месечна пенсия в размер на сумата от 300.00 лева. Посочено е, че пенсионната застраховка е лична и при смърт на застрахованото лице, застраховката се прекратява без наследниците да имат право да получат каквато и да било сума.

Видно от договор за продажба на недвижим имот от 24.02.1994г., сключен във формата на нотариален акт № 87, том XVIII, дело № 3500/1994г. на нотариус с район на действие СРС, П. Г. Х. се е разпоредила в полза на „Д.- ЦУ“ с правото на собственост върху апартамент № 46, находящ се в [населено място],[жк], [жилищен адрес]0, състоящ се от една стая, дневна, кухня с ниша и сервизни помещения с площ от 95.00 кв.м., заедно с избено помещение и 1.73% идеални части от общите части на сградата и портиерското помещение, като продавачът се е запазил правото на ползване върху вещта.

С оспорения административен акт от 29.07.2021г. е отказано да бъде извършена търсената административна услуга и да бъде издадено удостоверение за наследници на П. Г. Х., като е посочено, че искането не попада в хипотезата на чл.106, ал.1, т.1, пр.2 от ЗГР, защото [фирма] се явява трето лице, чийто законен интерес няма преимущество пред интересите на наследниците от неправомерно обработване на личните им данни. Не съществувало и основанието по чл.106, ал.1, т.3 от ЗГР, защото молителят не е доказал, че черпи права въз основа на закон, акт на съдебната власт или решение на КЗЛД.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град обуславя следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, защото е депозирана в законоустановения за това срок по чл.149 ал.1 от АПК и от лице, което има правен интерес от оспорването, доколкото процесният отказ е постановен по подадено от [фирма] искане за извършване на административна услуга по см. на § 1, т.2, б.“в“ от ДР на ЗА. Съгласно § 8 от ПЗР на АПК „уредените в кодекса производства за издаване на индивидуални административни актове и тяхното обжалване по административен и съдебен ред се прилагат и при извършването на административни услуги, както и при обжалването на отказите за извършването им, освен ако в специален закон е предвидено друго“.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Обективираното в заявление вх. № РСЛ21-ГР94-2930/06.07.2021г. искане

представлява волеизявление за издаване на документ от значение за признаване, упражняване или погасяване на права, което е административен акт по чл. 21, ал. 3 от АПК. Отказът за издаването на документ от значение за упражняване на права е приравнен на индивидуален административен акт. Съгласно чл.107 от ЗГР „отказът за предоставяне на данни от ЕСГРАОН може да се обжалва по реда, предвиден в АПК“.

Нормативното основание за издаването на удостоверение за наследници е чл.22 и сл. от ЗГР и чл. 9 - чл. 12 от Наредба № РД-02-20-6/24.04.2012 г. за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението /Наредба, Наредбата/. Удостоверението за наследници извежда и обективира обобщена информация от един от изрично посочени в чл. 4 от Наредбата източници - Национална и Локална база данни "Население" и регистрите на актовете за гражданско състояние, а съгласно чл. 11, ал. 2 от Наредбата - регистъра на населението и регистрите на актовете за гражданско състояние. Удостоверението за наследници се издава от кмета на общината/на кметството или упълномощено от него лице, където е бил постоянния адрес на наследодателя, след справка в регистъра на населението и съдържа данни, отразени в него. Въз основа на подаденото искане за издаване на удостоверение за наследници длъжностното лице по гражданско състояние е длъжно да извърши проверка по регистъра на населението и прецени дали са основания за издаването му. При липса на данни в съответните регистри, администрацията, действаща в хипотезата на обвързана компетентност, на основание чл. 8, ал. 2 от Наредбата е длъжна да постанови отказ.

Материалната компетентност за издаване на удостоверение за наследници е регламентирана в чл.24 от ЗГР и чл.2, ал.1 от Наредба № РД-02-20-6/24.04.2012г. за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението, съгласно които те се издават от кмета на общината, на района или на кметството или от определени от тях длъжностни лица от общинската администрация. Териториалната компетентност е регламентирана в чл.2, ал.5 от тази Наредба, съгласно която удостоверения за наследници се издават от общината, от района или от кметството по последен постоянен адрес на починалото лице. С оглед изложеното съдът намира, че оспореното решение е издадено от компетентен орган – кмета на район „С.“, на когото са възложени такива функции.

Решението е мотивиран по см. на чл.59 ал.2 от АПК, доколкото съдържа фактически и правни основания за издаването си. Ответникът е формирал своите изводи въз основа на приложения и приобщен в административната преписка доказателствен материал. Актът е мотивиран, като са посочени, както правните, така и фактическите основания за постановяването му, което е предпоставка за правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигурява възможност на оспорващия да организира адекватно защитата си във висящия съдебен процес.

Удостоверенията за наследници се издават на лицата, за които се отнасят, на законните им представители, на техните наследници -чл.5, ал.1 и ал.2 от Наредба № РД-02-20-6 от 24.04.2012г. Удостоверения могат да се издават и на трети лица, когато са им необходими за изпълнение на техни законоустановени правомощия или когато същите са изрично упълномощени с нотариално заверено пълномощно. Жалбоподателят не е от кръга на лицата, посочени в чл.5, ал.1 и 2 от Наредбата, поради което няма право да поиска издаването на удостоверение за наследници. С представените пред административния орган и в хода на съдебното производство доказателства не се установи жалбоподателят да е бил изрично упълномощен с

нотариално заверено пълномощно от лицата, за които се отнася удостоверението, от законните им представители или от техните наследници.

Съгласно чл.106, ал.1, т.3 от Закона за гражданската регистрация, данните от системата ЕСГРАОН се предоставят на български и чуждестранни юридически лица - въз основа на закон, акт на съдебната власт или разрешение на Комисията за защита на личните данни. В заявлението задължително се посочват законовите основания за предоставяне на данните -чл.144 от Наредба № РД-02-20-9 от 21.05.2012г. за функциониране на Единната система за гражданска регистрация. Тъй като искането на жалбоподателя не е подадено на основание чл.106, ал.1, т.1 от ЗГР и не отговаря на изискванията на чл.144 от Наредба № РД-02-20-9 от 21.05.2012г., правилно ответникът е отказал да издаде исканото удостоверение за наследници. Издаването на удостоверение за наследници и предоставянето на данни от ЕСГРАОН са предмет на две различни административни производства, които се развиват при наличието на самостоятелни материалноправни и процесуалноправни предпоставки. Непосочването на законовите основания за предоставяне на данните от ЕСГРАОН пречи на преценката за наличието или липсата на основание за издаване на удостоверението. Жалбоподателят може да се снабди с данни от системата ЕСГРАОН по реда на чл.106 от ЗГР при спазване на изискванията на чл.144 от Наредба № РД-02-20-9 от 21.05.2012г.

Единната система за гражданска регистрация и административно обслужване на населението (ЕСГРАОН) е национална система за гражданска регистрация на физическите лица в Република България и източник на лични данни за тях. Данните за законните наследници на едно физическо лице се съхраняват в ЕСГРАОН. Всяко физическо или юридическо лице може да поиска извършването на административна услуга, съответно - издаването на документ, който е от значение за удостоверяване, признаване, предявяване, упражняване или погасяване на негови права и задължения. Редът за предоставяне на данни от ЕСГРАОН е уреден в нормата на чл. 106, ал. 1 ЗГР. Условието, при наличието на които данните подлежат на предоставяне са различни и разликите са обусловени от вида на правния субект, поискал достъп до личните данни. В нормата на чл. 106, ал. 1 ЗГР са уредени три отделни категории субекти, на които се предоставят данни от ЕСГРАОН – физически лица (т. 1), държавни органи и институции (т. 2) и юридически лица (т. 3).

В чл.106, ал.1, т.3 от ЗГР се уреждат условията за предоставяне на достъп до данните от ЕСГРАОН на отделна самостоятелна категория субекти на правото, каквато са юридическите лица, поради което изключва тяхното причисляване към понятието „трети лица“, използвано в т. 1, а оттам – изключва и приложимостта на хипотезата на т. 1 спрямо юридическите лица. Съществуването на т. 3 на чл. 106, ал. 1 ЗГР налага стеснително тълкуване на понятието „трети лица“, използвано в т. 1 и налага извода, че същото обхваща само трети физически лица.

Юридическите лица са адресати на нормата на чл. 106, ал. 1, т. 3 ЗГР и единствено при наличието на юридическите факти, установени в нейната хипотеза, административният орган дължи прилагане на нейната диспозиция като предостави на заявителя данни от ЕСГРАОН.

В съответствие с приложимата спрямо жалбоподателя като юридическо лице норма на чл. 106, ал. 1, т. 3 ЗГР, поисканите от него данни биха подлежали на предоставяне от страна на ответника само в три изчерпателно посочени хипотези - въз основа на закон, акт на съдебната власт или разрешение на Комисията за защита на личните данни. В

процесния случай липсва което и да от трите алтернативно предвидени условия, поради което постановеният отказ е постановен при правилно приложение на закона. Безспорно липсват акт на съда или конкретно разрешение на КЗЛД. В заявлението не е посочена и законовата норма, въз основа на която [фирма] има право на достъп до търсените данни, в който смисъл е и изискването на чл.144 от Наредба № РД-02-20-9/21.05.2012г. за функциониране на Единната система за гражданска регистрация.

Данните от гражданската регистрация на едно лице са лични данни, които са предмет на защита по ЗЗЛД. При предоставянето на информация за тези данни следва да се зачитат интересите на физическите лица и да се спазва целта на ЗЗЛД - гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица във връзка с обработването на лични данни в съответствие с Регламент /ЕС/ 2016/679, както и във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи – чл.1, ал.2 от ЗЗЛД. Ето защо, [фирма], следва да се обърне към КЗЛД за даване на становище/разрешение на основание чл.10а, ал.2, т.2 от ЗЗЛД относно предоставяне на данните на лицата, които са наследници на П. Г. Х.. Снабдяването с данните на тези лица е свързано с настъпилото застрахователно събитие и упражняване на правата на застрахователя, поради което и получаването на необходимата информация се включва в приложното поле на чл.107, ал.1 КЗ.

По изложените съображения, съдът заключава, че решение № РСЛ21-РД09-338 от 29.07.2021г. на кмета на Столична община е законосъобразен акт и поради липсата на отменителните основания по чл.146 от АПК, същият следва да бъде потвърден.

Съдът извежда своите окончателни правни изводи при прилагане на правилата за разпределение на доказателствената тежест в процеса по смисъла на чл. 170, ал. 1 от АПК, защото ответникът доказва изпълнението на законовите изисквания, които са го мотивирали при постановяване на акта, за да настъпят разпоредените с издаването му неблагоприятни за оспорващата страна правни последици.

При този изход на спора искането на представителя на ответника за присъждане на направените по делото разноски за възнаграждение на юриконсулт се явява основателно, съгласно разпоредбата на чл. 143, ал.3 от АПК и чл. 78, ал.8 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК. Съобразно чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, във връзка с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и с оглед фактическата и правна сложност на делото, размерът на възнаграждението следва да се определи на 100.00 лева.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2, от АПК, Административен съд София-град, 22-и състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], представлявано от К. Х. Ч. и Е. Й. Б. срещу решение № РСЛ21-РД09-338 от 29.07.2021г. на кмета на Столична община, район „С.“, постановено по заявление вх. № РСЛ21-ГР94-2930/06.07.2021г.

ОСЪЖДА [фирма], представлявано от К. Х. Ч. и Е. Й. Б., ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], район „Т.“, [улица] да заплати на Столична община, район „С.“ с адрес: [населено място], [улица] сумата от 100.00 /сто/ лева на

основание чл.143, ал.3 от АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВАС на РБ с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщението до страните за неговото постановяване.

Съдия: